

“ท่านมาอะไร?”

อาจารย์ทิพากร ถามเมื่อตั้งหลักสติได้

ยมทูต ผู้มาเยือนบอก

“พวกเราเอาวิญญาณ คนชื่อใจที่อยู่ในหมู่บ้านนี้แหละ แต่ยังไม่ถึงเวลาเลยแวะมาที่นี่”

ขณะนั้นอาจารย์ ทิพากรจึงได้ความรู้เพิ่มเติม บุคคลที่มักอวดฤทธิ์ เดช คักดาทั้งหลายนั้นยากที่จะผ่านจุดนี้ไปได้ เพราะเมื่อต้องกับพลังฤทธิ์ของยมทูตแล้ว อาจารย์ทิพากร กลับมีความรู้สึกว้าว เร็วแรง กำลังวังชานั้นหมดเอาดี้อๆ ฉะนั้นบุคคลทั้งหลายที่ยิ่งพยองทะนงในฤทธิ์เดชของตน หลงในพลังอำนาจฤทธิ์ หากใช้ไปในทางที่ไม่ถูกไม่ควร ต้องระมัดระวัง เมื่อวิญญาณต้องสู้อบายภูมิ จะไม่สามารถใช้ฤทธิ์ สยบพวกเหล่านี้ได้เลย.....

อาจารย์ ทิพากร จึงร้องบอกยมทูต

“ปล่อยเถอะ มีอะไรก็มาคุยกัน”

แล้วก็ได้สนทนากับวิญญาณยมทูต ทั้งสองในเรื่อง บาปบุญ แลกเปลี่ยนความรู้ที่มีให้ต่อกันทราบ จนถึงเวลาพอสมควร ยมทูตจึงกล่าวตัดบท

“ตอนนี้ก็จะตี 4 แล้ว แม่บ้านของท่านกำลังหุงข้าว นิ่งข้าวอยู่”

อาจารย์ทิพากร จึงเดินทางกลับบ้าน ก็มาเจอแม่บ้าน ภรรยา กำลังนึ่งข้าวหุงข้าวอยู่จริงๆ

พอสาย รุ่งเช้า ผู้คนในหมู่บ้าน ก็มาเล่าให้ทราบ

“นางใจ เสียแล้ว ก่อนสว่างนี่เอง”

สัมผัสเขื่อนหินแกนสี่สัปดาห์กายทิพย์

การฝึกสมาธิจิต ของอาจารย์ทิพากร รินโธสงค์นั้นจะพิจารณา มรณานุสสติ (ความตาย) เป็นอารมณ์ อยู่ทุกวัน ทุกขณะจิต ทุกอารมณ์ ในช่วงที่ไปฝึกที่เขาน้อย จนได้มีโอกาสรับสัมผัสกับพลังเทวา ของเจ้าพ่อขุนลาด ที่ดูแลอาณาบริเวณเมืองเก่าที่เขาบ่อย ครั้นพออาจารย์ลงมาจากเขาน้อยแล้ว ญาณรู้เห็นต่างๆ ก็ไม่สามารถรู้ได้ ฝึกฝนอบรมจิต จนได้รับพลังรัศมีจากพระพุทธรองค์มาโปรดนั่นเอง อาจารย์ทิพากรก็